

[Arbejds- og Socialministeren.]

til 1 Kr. pr. Barn og uden Begrænsning til 4 Børn.

Der stilles endvidere, saaledes som Forslaget med Regeringens Tiltræden er ændret i Folketinget, Forslag om Adgang for Kasserne til at yde Børnetillæg helt til vedkommende Barns 17de Aar, mellem det 14de og det 17de Aar dog kun, naar vedkommende Barn gaar i Skole, er i Lære eller lignende.

Regeringen har derhos ikke ment at burde bibeholde den saa sent som i Marts 1945 indførte Forskel mellem Hjælpen til de helt arbejdsløse og til de arbejdsfordelte. Det foreslaas herefter, at Hjælpen til de arbejdsfordelte bliver den samme som Hjælpen til de arbejdsløse.

Under Behandlingen i Folketinget er der som nævnt foretaget visse Ændringer i Forslaget, herunder ogsaa med Hensyn til Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden. Man har imidlertid ikke været opmærksom paa, at disse Ændringer gør det nødvendigt at foretage en Ændring af formel Art af § 10, Stk. 1, og jeg vil derfor under anden Behandling tillade mig at fremsætte Forslag om en saadan Ændring.

Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Bestemmelser, skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Josef Andersson: Da Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordningen af 20. Marts 1945 om ekstraordinær Hjælp til Arbejdere, der er omfattet af Arbejdsfordeling eller er helt arbejdsløse, i December Maaned var til Behandling her i Tinget, udtalte jeg, at de mange Tusinder, der var arbejdsløse eller paa Arbejdsfordeling, med Spænding ventede paa, om den Forbedring af Understøttelsen, som blev gennemført ved Lovanordningen af 20. Marts sidste Aar, nu skulde underkastes en Nedsækering. Nu er Spændingen udløst. Det blev Nedsækering. Der er virkelig opnaaet et Flertal i det andet høje Ting for at skære de arbejdsløses Understøttelse ned, til Trods for at de Forhold, som foranledigede Gennemførelsen af den midlertidige, ekstraordinære Forhøjelse af Understøttelsen til arbejdsløse og arbejdsfordelte sidste Aar, stadig er til Stede. Det kniber stadig med at faa Raavarer til Landet. I Henhold til Referater i Dagspressen har den højtærede Handelsminister saa sent som i Gaar understreget, at det gaar meget langsomt med Tilførsel af Varer til Landet. Og som Følge af Mangel paa Raamaterialer er der

stadig mange Arbejdere, som er henvist til at arbejde paa indskrænket Tid, og de skal altsaa nu i Henhold til det Lovforslag, som den højtærede Arbejds- og Socialminister nu har forelagt, have deres Understøttelse nedsat, skønt Livsformødenhederne ikke er blevet billigere.

Det var i Krigens sidste Fase, at den nuværende Ordning vedrørende ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse og arbejdsfordelte blev gennemført med alle Partiers Tilslutning. Det blev dengang betragtet som en Retfærdighedshandling over for Arbejderne, der i særlig Grad havde faaet Krigens Virkninger at føle. Ja, man talte dengang endda om, at det Princip, som Lovanordningen af 20. Marts 1945 byggede paa, ogsaa skulde være gældende for den fremtidige Arbejdsloshedslovgivning, saa at de, der uden egen Skyld bliver arbejdsløse, faar en saadan Erstatning, at de kan forsørge sig selv og deres eventuelle Familie paa en saadan Maade, at Arbejdslosheden ikke virker nedbrydende eller ligefrem føles som en Straf fra Samfundets Side. Men disse humane Synspunkter over for de arbejdsløse har altsaa ikke formaaet at trænge igennem inden for de Partier, som støtter Regeringen.

Baade under og efter Krigen er der blevet sagt mange smukke Ord om, at ved Genopbygningen af Verden gjaldt det i første Række om at grundlægge en helt ny social Orden med Tryghed for alle, hvis man skulde kunne gøre sig Haab om en varig Fred, med andre Ord: den sociale Retfærdighed skulde være det ledende Princip i Folkenes Liv. Men her i Landet synes man for Tiden at gaa den modsatte Vej. Her har man et hæsbælende Jag med at forringe Levevilkaarene for de daarligst stillede i Samfundet, en ikke særlig tiltalende Politik. Man skulde ellers mene, at det for den høje Regering først og fremmest maatte være magtpaaliggende i den vanskelige og i social Henseende urolige Tid, vi lever i, at lægge Tingene til Rette paa en saadan Maade, at ikke store Dele af Befolkningen føler sig uretfærdigt behandlet — og Arbejderne føler det som en Uretfærdighed, naar Understøttelserne til de arbejdsløse og arbejdsfordelte nu skal nedsættes.

Hvorfor kaster man sig med en saadan Iver over de arbejdsløse, naar saa mange andre Spørgsmaal af stor samfundsmæssig Betydning venter paa deres Løsning? Naar Arbejdsloshedsloven skulde revideres, havde det været mere i Overensstemmelse med Tidens Krav at føre den